

ut, adhibitis ad Deum precibus, Nobis scripto etiam significarent, quæ esset suorum fidelium erga immaculatam Deiparæ Conceptionem pietas, ac devotio, et quid ipsi præsertim antisites de hac ipsa definitione ferenda sentirent, quidve exoptarent, ut, quo fieri solemniter posset, supremum nostrum iudicium proferremus.

Non mediocri certe solatio affecti fuimus ubi eorumdem venerabilium fratrum ad nos responsa venerunt. Nam iidem incredibili quadam iucunditate, lætitia ac studio, Nobis rescribentes, non solum singularem suam, et proprii cuiusque cleri, populique fidelis erga Immaculatam beatissimæ Virginis Conceptionem pietatem mentemque denuo confirmarunt, verum etiam communi veluti voto à Nobis expostularunt ut Immaculata ipsius Virginis Conceptio supremo nostro iudicio et auctoritate definiretur. Nec minori certe interim gaudio perfusi sumus, cum VV. FF. NN. S. R. E. cardinales commemoratæ peculiari Congregationis, et prædicti theologi consultores a Nobis electi pari alacritate et studio post examen diligenter adhibitum hanc de Immaculata Deiparæ Conceptione definitionem a Nobis efflagitaverint.

Post hæc illustribus prædecessorum nostrorum vestigiis inhærentes, ac rite recteque procedere optantes indiximus et habuimus consistorium, in quo venerabiles fratres nostros Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales allocuti sumus, eosque summa animi nostri consolatione audivimus a Nobis exposcere ut dogmaticam de Immaculata Deiparæ Virginis Conceptione definitionem emittere vellemus.

Itaque plurimum in Domino confisi advenisse temporum opportunitatem pro Immaculata sanctissimæ Dei Genitricis Virginis Mariæ Conceptione definienda, quam divina eloquia, veneranda traditio, perpetuus Ecclesiæ sensus, singularis catholicorum Antistitum ac fidelium conspiratio, et insignia prædecessorum nostrorum acta, constitutiones, mirifice illustrant atque declarant; rebus omnibus diligentissime perpensis, et assiduis, fervidisque ad Deum precibus effusus, minime cunctandum Nobis esse censuimus supremo nostro iudicio Immaculatam ipsius Virginis Conceptionem sancire, definire, atque ita pietissimis catholici orbis desideris, nostræque in ipsam sanctissimam Virginem pietati satisfacere, ac simul in Ipsa Unigenitum Filium suum Dominum Nostrum Jesum Christum magis atque magis honorificare, cum in Filium redundet quicquid honoris et laudis in Matrem impenditur.

Quare postquam nunquam intermisimus in humilitate et jejuniis privatas nostras et publicas Ecclesiæ preces Deo Patri per Filium ejus offerre, ut Spiritus sancti virtute mentem nostram dirigere et confirmare dignaretur, implorato universæ cœlestis curiæ præsidio, et advocato cum gemitibus Paraclito Spiritu, eoque sic aspirante, ad honorem Sanctæ et Individuæ Trinitatis, ad decus et ornamentum Virginis Deiparæ, ad exaltationem fidei catholice, et Christianæ religionis augmentum, auctoritate Domini Nostri Jesu Christi, beatorum apostolorum Petri et Pauli, ac nostra, declaramus, pronuntiamus et definimus, doctrinam quæ tenet beatissimam Virginem Mariam in primo instanti suæ Conceptionis fuisse singulari omnipotentis Dei gratia et privilegio, intuitu meritorum Christi Jesu Salvatoris humani generis, ab omni originali culpæ labe præservatam immunem, esse a Deo revelatam, atque idcirco ab omnibus fidelibus firmiter constanterque credendam. Quapropter si qui secus ac a Nobis definitum est, quod Deus avertat, præsumpserint corde sentire, si noverint, ac porro sciant, se proprio iudicio condemnatos, naufragium circa fidem passos esse, et ab unitate Ecclesiæ defecisse, ac præterea facto ipso suo semetipsum a jure statutis subjicere si quod corde sentiunt, verbo aut scri-

pto, vel alio quovis externo modo significare ausi fuerint.

Repletum quidem est gaudio os nostrum et lingua nostra exultatione, atque humillimas maxime Christo Jesu Domino Nostrum agimus et semper agemus gratias, quod singulari suo beneficio Nobis licet immerentibus concesserit hunc honorem atque hanc gloriam et laudem sanctissimæ suæ Matri offerre et decernere. Certissima vero spe et omni prorsus fiducia nitimur fore ut ipsa beatissima Virgo, quæ tota pulchra et Immaculata venenosum crudelissimi serpentis caput contrivit, et salutem atulit mundo, quæque prophetarum, apostolorumque præconium, et honor martyrum, omniumque sanctorum lætitia et corona, quæque tutissimum cunctorum periclitantium periculum, et fidissima auxiliatrix, ac totius terrarum orbis potentissima apud Unigenitum Filium suum mediatricem, et conciliatricem, ac præclarissimum Ecclesiæ sanctæ decus et ornamentum, firmissimumque præsidium cunctas semper interemit hæreses, et fideles populos, gentesque a maximis omnis generis calamitatibus eripuit, ac Nos ipsos a tot ingruentibus periculis liberavit; velit validissimo suo patrocinio efficere, ut sancta Mater catholica Ecclesia, cunctis amotis difficultatibus, cunctisque profligatis erroribus, ubicumque gentium, ubicumque locorum quotidie magis vigeat, floreat, ac regnet a mari usque ad mare, et a flumine usque ad terminos orbis terrarum, omnique pace, tranquillitate, ac libertate fruatur, ut rei veniam, ægri medelam, pusilli corde robur, afflicti consolationem, periclitantes adiutorium obtineant, et omnes errantes discussa mentis caligine ad veritatis ac justitiæ semitam redeant, ac fiat unum ovile, et unus pastor.

Audiant hæc nostra verba omnes Nobis charissimi catholice Ecclesiæ filii, et ardentiori usque pietatis, religionis, et amoris studio pergant colere, invocare, exorare, beatissimam Dei Genitricem Virginem Mariam sine labe originali conceptam, atque ad hanc dulcissimam misericordiam et gratiam Matrem in omnibus periculis, angustiis, necessitatibus, rebusque dubiis ac trepidis cum omni fiducia confugiant. Nihil enim timendum, nihilque desperandum Ipsa duce, Ipsa auspice, Ipsa propitia, Ipsa protegente, quæ maternum sane in nos gerens animum, nostræque salutis negotia tractans, de universo humano genere est sollicita, et cœli, terræque Regina a Domino constituta, ac super omnes angelorum choros sanctorumque ordines exaltata adstant a dextris Unigeniti Filii sui Domini Nostri Jesu Christi, maternis suis precibus validissime impetrat, et quod querit invenit, ac frustrari non potest.

Denique ut ad universalis Ecclesiæ notitiam hæc nostra de Immaculata Conceptione beatissimæ Virginis Mariæ definitio deducatur, has Apostolicas nostras Litteras, ad perpetuam rei memoriam extare volumus; mandantes ut harum transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus notarii publici subscriptis, et sigillo personæ in ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides ab omnibus adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Nulli ergo hominum liceat paginam hanc nostræ declarationis, pronuntiationis, ac definitionis infringere, vel ei ausu temerario adversari et contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem omnipotentis Dei ac beatorum Petri et Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum anno Incarnationis Dominicæ millesimo octingentesimo quinquagesimo quarto vi Idus Decembris, pontificatus nostri anno nono.

PIUS PP. IX.

Ad verb. FESTA, tom. III, addendum est Indultum cardinalis Caprara de reductione et translatione plurimorum festorum et jejuniorum, Gallicæ concessum.

Nos Joannes Baptista, tituli Sancti Honuphrii, Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Presbyter Cardinalis Caprara, Archiepiscopus, Episcopus Aesinus, Sanctissimi Domini nostri Pii Papæ VII, et Sanctæ Sedis Apostolicæ ad primum Galliarum Reipublicæ Consulem a latere Legatus.

Apostolicæ Sedis, cui Ecclesiarum omnium sollicitudo a Domino Nostrum Jesu Christo imposita fuit, officium est, servandæ ecclesiasticæ disciplinæ rationem ita moderari, ut locorum ac temporum circumstantiis opportune ac suaviter provideatur. Id præ oculis habens Sanctissimus Dominus Noster, illius divina providentia Papa VII, ad cæteras animi sui curas, quas pro Gallicanis Ecclesiis suscepit, eam quoque adjecit, ut quid in novo hoc rerum ordine, quod ad festos dies constituere oporteret, deliberandum sibi proponeret. Notum siquidem Sanctitati suæ in primis erat, in tanta regionum latitudine quæ Gallicanæ reipublicæ territorium constituunt, non unam hac in re, eandemque consuetudinem viginisse, sed alios in aliis diocesis festos dies custoditos fuisse. Animadvertit præterea, populis qui ejusdem reipublicæ gubernio subjacent, magnam esse post tantos bellorum eventus, earum rerum reparandarum necessitatem, quæ ad commercium pertinent, ac vite usus; quibus quidem reparandis, propter interdictum diebus festis manuum laborem, eorumdemque dierum numerum, non ita facilis viam patebat, non eadem ubique pietate hisce in regionibus festos huc usque dies observatos fuisse; ut propterea ob neglectam pluribus in locis festorum dierum religionem, non parvum in bonos piosque fides scandalum dimanaret.

His ergo omnibus propensis et mature libratis, factum est ut e re tum christiana, tum publica futurum judicaret, si status quidam festorum dierum numerus (isque contractus fieri posset) in toto reipublicæ territorio retinendus constitueretur, ut et omnes qui iisdem legibus continentur, aequalitate firmata, eandem disciplinam tenerent, et eorum dierum immutatione cum levare multorum necessitas, tum facilius eorum qui reliqui fierent, observatio redderetur. Quare cum ad hæc primi etiam reipublicæ consulis desideria et postulata accesserint, nobis ejusdem Sanctitatis Suæ a latere legato inunxit, ut de apostolicæ potestatis plenitudine, festorum dierum, qui idem Dominici non sint, numerum ad eos tantum in universo Galliarum reipublicæ territorio contractos esse declararem, quos ad calcem Indulti hujus enumerabimus, ita ut posthac in reliquis festis diebus omnes ejusdem incolæ non solum præcepto audiendi Missam vacandique ab operibus servilibus, sed a jejuniis etiam obligatione in diebus qui festa hujusmodi proxime præcedunt, prorsus absoluti censeantur et sint.

Eam tamen legem adjectam esse voluit, ut in festis diebus vigiliisque eos præcedentibus, quæ suppressæ decernuntur, in omnibus Ecclesiis nihil de consueto divinorum Officiorum sacrarumque caeremoniarum ordine ac ritu innovetur; sed omnia ea prorsus ratione peragantur, qua hactenus consueverunt, exceptis tamen festis Epiphaniæ Domini, Sanctissimi Corporis Christi, SS. apostolorum Petri et Pauli, et sanctorum Patronorum cujuslibet diocesis et parœciæ, quæ in Dominica proxime occurrente in omnibus ecclesiis celebrabuntur.

Ad honorem autem SS. apostolorum et martyrum, Sanctitas Sua præcipit, ut tum in publica, tum in privata Horarum canonicarum recitatione omnes qui ad illas tenentur in solemnitate SS. apostolorum Petri et Pauli, et sanctorum omnium apostolorum; in festivitate vero S. Stephani protomartyris, omnium sanctorum martyrum commemorationem faciant, quod idem in Missis omnibus iisdem diebus celebrandis agendum erit. Eadem pariter Sanctitas Sua mandat, ut anniversarium Dedicationis templorum quæ in ejusdem Gallicanæ reipublicæ territorio erecta sunt, in Dominica quæ Octavam festivitatis Omnium Sanctorum proxime sequetur, in cunctis Gallicanis ecclesiis celebraretur.

Quamvis vero æquum esset, ut in diebus festis sic abrogatis præceptum saltem audiendi Missam retineretur, ut tamen Galliarum populi vere paternam Sanctitatis Suæ in omnes charitatem magis agnoscant; hortatur solum, atque eos præsertim qui victum parare sibi labore manuum minime coguntur, ut iis diebus sacrosancto Missæ sacrificio haud negligant interesse.

Illud denique Sanctitas Sua a religione ac pietate Gallorum sibi pollicetur, ut quod minor in posterum futurus erit tum dierum festorum, tum jejuniorum numerus, eo majori studio, fervore ac diligentia paucos illos qui supererunt observaturi sint, illud sedulo animo reputantes, Christiano nomine indignum esse quisquis Christi et Ecclesiæ ejus mandata, qua par est cura, non custodit. Ut enim præclare scriptum est ab apostolo Joanne: *Qui dicit se nosse eum, et mandata ejus non custodit, mendax est, et in hoc veritas non est.*

Dies festi præter Dominicos in Galliis observandi:

Nativitas D. N. J. C.,
Ascensio,
Assumptio B. M. V.,
Festum Sanctorum Omnium

Datum Parisiis, ex ædibus nostræ residentiæ, hac die 9 Aprilis 1802.

J. B. Card. CAPRARA, Legatus.

J. A. SALA, Apostolicæ legationis secretarius.

III. Ad tom. III, col. 1527, post n. 17: *Sciendum præfatum decretum, quoad secundum dubium, rescissum fuisse a S. R. C. contrario decreto, 12 Novemb. 1851, in Rhedonen. et Cenomanen., a Gregorio XVI confirmato, 29 hujus; sicque solam solemnitatem, non autem Officium festorum in Gallia translatorum, esse transferendam in Dominicam proxime sequentem, suisque propriis diebus hæc festa nihilominus debere celebrari cum Missa cantata et Vesperis sicut in Dominicis et festis, etiam in omnibus parœciis. — Sequitur decretum:*

RHEDONEN. ET CENOMANEN.

Providentissimum consilium sanctæ memoriæ Pii Papæ VII, quo per suum a latere legatum in Gallias quinto Idus Aprilis 1804 adhibuit modum ei ordinem recolendi Reparationis nostræ divina my-

steria, sanctorum festa celebrandi in ipsorum festorum contractione sequenti Dominica, indulti ejusdem finem assecutum esse facile quis sperare poterat, præsertim per subsequens decretum sexto decimo Kalendas Augusti anni 1850 a sacrorum Rituum congregatione datum, quo nonnullis dubiis ab reverendissimo Rhedonensi archiepiscopo propositis eadem super re omnia explanata fuere. Sed præter spem quamplurimis novis dubiis locum hoc dedit, quæ dum de mandato ejusdem sacre congregationis ab alterutro ex apostolicarum ceremoniarum magistris iudicio expendebantur, ut novæ propositioni sterneretur via, alter supplex libellus reverendissimi Cenomanensis episcopi superaditus est, qui licet faciat ad normam recensiti decreti, quamvis inibi ignoti, eadem in diœcesi festivitates fuisse celebratas in Dominicam proxime sequentem quoad omnia simul, nimirum quoad officium sive publicum, sive privatum, et quoad feriationem cum earum integris Octavis, attamen cum certo sciat ipsum a latere legatum sua in responsione data ad vicarium generalem archiepiscopi Mechliniensis undecimo Kalendas Julii ejusdem anni 1804, qui super hoc ipso indulti explanationem efflagitaverat, decrevisse quod Officia prædictarum festivitatum recitanda sint a clero tam privatim quam publice in ecclesiis, et Missa de iisdem festis dicenda in proprio suo die, et quod sola solemnitas præfatorum festorum amandanda sit in Dominicam sequentem, in qua officia quidem a clero tam publice, quam privatim recitantur, ac missa celebratur juxta consuetum ordinem servatum ante prædictam festorum contractionem, et cantetur tamen una Missa solemniter de festo illo translato more votivo cum unica oratione, merito sibi timendum exposuit ne præcedentes episcopi Cenomanensis genuinum indulti sensum pro reductione festorum non sint assecuti. Proptereaque pro suæ conscientiæ tranquillitate sacrorum Rituum congregationi sequentia dubia enodanda proposuit.

I. Utrum sit in votis sanctæ Sedis Apostolicæ, et indulto diei 9 Aprilis 1804 sit consentaneum, ut solemnitates Epiphaniæ, Sanctissimi Corporis Christi, et sanctorum apostolorum Petri et Pauli, et sanctorum Patronorum cujuslibet diœcesis, et parœciæ in Dominicam proxime sequentem in Gallia transferantur quoad omnia, id est quoad feriationem, et Octavam simul, et officium insuper sive publicum, sive privatum, sicut in sua diœcesi Cenomanensi ordinatum esse jam dixit. An vero ipsa officia prædictarum festivitatum cum earum Octavis seu publice, seu privatim propriis occurrentiæ suæ diebus juxta antiquum et universalem cæterarum Ecclesiarum morem celebranda sint, solæ vero solemnitates in proximiorum Dominicam differendæ sint, sicut pro diœcesi Mechliniensi statutum esse ex responsione die 21 Junii 1804, concludere est.

II. Utrum in hypothesis quod sola solemnitas sit differenda, propriis occurrentiæ diebus solemnitates celebrari debeant, licet nullatenus interesse teneatur populus fidelis, Missa major ac Vesperæ sicut in Dominicis et festis in omnibus diœcesis parœciis.

Et eadem sacra congregatio ad Vaticanum in ordinario cœtu sub intrascripta die coadunata, ad relationem eminentissimi et reverendissimi domini cardinalis Ludovici de Rohan-Chabot, exquisito

prius voto alterius ex apostolicarum ceremoniarum magistris scriptis pandito, preloque cuso, dubiis omnibus tum reverendissimi archiepiscopi Rhedonensis, tum reverendissimi episcopi Cenomanensis, mature perpensis, et discussis, sanctissimi domini Papæ oraculum expetendum rata est per rescriptum. *Ad eminentissimum præfectum cum Sanctissimo ad mentem.* Et ita rescribendum censuit. *Die 12 Novembris 1851.*

Facta autem de præmissis omnibus sanctissimo domino nostro Gregorio XVI, Pontifici Maximo, per eminentissimum et reverendissimum dominum cardinalem Carolum Mariam Pedicini, episcopum Prænestinum, sacrorum Rituum congregationi præfectum fidei relatione, Sanctitas Sua, attentis peculiaribus facti circumstantiis, ad dubia omnia præcidendam, stabilendamque uniformitatem, benigne annuit in omnibus juxta votum magistri ceremoniarum, nimirum recedendum esse a decisio sexto decimo Kalendas Augusti anno 1850, ad Dubium secundum, atque ad proposita Dubia respondendum.

Ad 1. *Negative ad primam partem, affirmative ad secundam juxta mentem cardinalis legati et ejus instructionem, et juxta praxim sacrorum Rituum congregationis.*

Ad 2. *Affirmative, et juxta Rubricarum leges.*

Atque ita servari Sanctitas Sua mandavit omnibus in locis, et diœcesibus, quæ indultum anni 1804 super reductione festorum per eminentissimum dominum cardinalem Caprara, legatum a latere, extenditur. *Die 29 recensiti mensis et anni.*

N. B. Responsiones a sacra Rituum congregatione in Rhedonen. simul et Cenomanen. datae hac in re sunt attendendæ, nam hæc innituntur validioribus rationibus et argumentis, tum quia res maturius potuit perpendi, tum quia sacre congregationi per supplicem libellum a reverendissimo Cenomanensi episcopo missum innouerunt, quæ prius in facti narratione omis. quibusd. scitu necess., ignorabantur, et clare hinc potuit æque dignosci questionis status, dubiorum causa, et dignosci pariter potuit ex ipsa explanatione indulti, quam vicarius generalis archiepiscopi Mechliniensis exposulaverat, quæ fuerit eminentissimi legati a latere mens, quæ dispositio, cum facultate sibi a Summo Pontifice Pio VII fel. rec. concessa usus fuerit, ad omne religionis detrimentum vitandum, et externum cultum exercendum, et festivitates celebrandas, eoque fieri posset modo ad ordinem revocandas, quorum intuitu facta eidem fuit memorata facultas ne sacra liturgia, quæ non levem infelicissimis Galliarum regi temporibus perturbationem erat perpessa, penitus deperiret. Nil itaque mirum, si, re perfectius cognita, sacra Rituum congregatio novo edito decreto a decisio sexto decimo Kalendas Augusti anni 1850, censuit esse recedendum, et aliter putavit die 12 Novemb. 1851 esse decernendum. Non itaque, ut quisque videt, hoc decreto sibi contradicit, sed Summi Pontificis fini, et eminentissimi legati jam datis explanationibus sese conformavit. Ex hoc facile quisque potest sibi suadere sacram congregationem, si forte aliter in una eademque re decernat, non repugnantia edere decreta, sed novis accedentibus rationum momentis, mutato consilio, novam sibi offerri aliter decernendi causam, et rem ipsam ex documentis, quæ afferuntur, diversum a primo decretum postulare.

V. *Ad tom. IV, col. 469-474. — S. C. Indulgentiarum, approbante Pio VI, die 9 Julii 1777, revocatas declaravit antiquas indulgentias stationibus Urbis concessas, ac novum Elenchum Inaugulgentiarum publicavit, quemque ex RACCOLTA authentica extractum hic subjicimus :*

Dominica prima, secunda et quarta Adventus, indulgentia decem annorum et totidem quadragenarum.

Dominica tertia Adventus, indulgentia quindecim annorum et totidem quadragenarum.

Feria quarta, feria sexta et Sabbato Quatuor Tempo-

porum Adventus, indulgentia decem annorum et totidem quadragenarum.

In Vigilia Nativitatis Domini, in Nativitate Domini ad primam Missam in nocte, ad secundam Missam in aurora, indulgentia quindecim annorum et totidem quadragenarum.

Ad tertiam Missam in die Nativitatis Domini, indulgentia plenaria.

In festo S. Stephani protomartyris, in festo S. Joannis apost. et evangelistæ, in festo SS. Innocentium, in Circumcisione Domini, in Epiphania Domini, Dominica Septuagesimæ, Sexagesimæ et Quinquagesimæ, indulgentia triginta annorum et totidem quadragenarum.

Feria quarta Cinerum et Dominica quarta Quadragesimæ, indulgentia quindecim annorum et totidem quadragenarum.

Dominica Palmarum, indulgentia viginti et quinque annorum et totidem quadragenarum.

In Cœna Domini, indulgentia plenaria.

In Parasceve et Sabbato sancto, indulgentia tri-

ginta annorum et totidem quadragenarum.

In omnibus Quadragesimæ diebus, indulgentia decem annorum et totidem quadragenarum.

Dominica Resurrectionis, indulgentia plenaria.

Feria 2, 3, 4, 5, 6, Sabbato in Albis et Dominica in Albis, indulgentia triginta annorum et totidem quadragenarum.

In festo S. Marci evangelistæ, feria II, III et IV Rogationum, indulgentia triginta annorum et totidem quadragenarum.

In Ascensione Domini, indulgentia plenaria.

Feria quarta et sexta, Sabbato in vigilia Pentecostes, indulgentia decem annorum et totidem quadragenarum.

Dominica Pentecostes, feria II, III, IV, V, VI et Sabbato ante festum SS. Trinitatis, indulgentia triginta annorum et totidem quadragenarum.

Feria quarta et sexta et Sabbato Quatuor Temporum Septembris, indulgentia decem annorum et totidem quadragenarum.

ORDO RERUM

QUÆ IN TOTA LUCII FERRARIS BIBLIOTHECA, OCTO VOLUMINIBUS CONSTATE, CONTINENTUR.

TOMUS PRIMUS.		Advocati ecclesiarum.	297	piendis.	658
Epistola nuncupatoria.	9	Æra.	310	Aqua benedicta.	700
Præfatio monachorum Casinensium.	11	Ætas.	315	Arbiter, Arbitrator.	710
Monitum editorum Casinensium.	25	Affectio beneficii.	325	Arbor consanguinitatis et affinitatis.	735
Præfatio auctoris.	25	Affiliatio religiosorum.	326	Arcani disciplina.	754
BIBLIOTHECA LUCII FERRARIS.		Affinitas.	329	Archidiaconus.	756
A		Agape.	345	Archiepiscopus.	747
Abbas.	32	Agnus Dei.	345	Archimandrita.	778
Abbatissa.	67	Alba.	354	Archipresbyter.	785
Abbreviatores.	84	Alchimia.	357	Archivium.	794
Abigeatus.	87	Alienatio.	361	Arma.	797
Abjurantes.	89	Alimenta.	391	Arma, seu Insignia.	808
Abiutio.	91	Alleluia.	424	Aromataria, Aromatarii.	815
Abortus.	98	Alluvio.	427	Arrha.	816
Absens.	115	Alma Redemptoris.	428	Aspersorium.	825
Absida.	150	Almutium.	429	Assassinium.	828
Absolvere.	152	Altare.	445	Asscuratio.	840
Abstinentia.	167	Altare privilegiatum.	445	Assistentia.	851
Abusus.	175	Alternativa.	460	Astrologia.	856
Acceptio personarum.	175	Ambo.	475	Asylum.	865
Accessio sive Adjunctio.	179	Amen.	478	Athei.	866
Accessorium.	180	Amictus.	479	Attentio.	870
Accessus.	182	Amortizatio.	480	Attritio.	875
Accusare.	184	Amphibologia.	481	Auditor.	876
Accusari.	189	Angelica salutatio.	481	Augurium.	901
Accusator.	195	Anima.	482	Augustana confessio.	902
Accusatus.	197	Annata.	489	Aurora.	907
Acedia.	215	Anniversarium.	495	Auspicium.	907
Accolythatus.	215	Annulus.	501	Autonomia.	908
Acolythus.	216	Annuntiatio B. Mariæ Virginis.	506	Avaritia.	910
Actor.	221	Annus.	508	Ave regina.	915
Actus.	225	Annus probationis, seu Novitiatus.	515	B	
Adjuncti.	227	Annus sanctus.	525	Bacchanalia.	914
Adjuratio.	235	Antiphona.	529	Baculus.	917
Administratio.	236	Antiquata propositio.	557	Baldachinum.	924
Adoptatio.	243	Apocrypha propositio.	557	Bannitus.	927
Adoratio.	245	Apocryphæ indulgentiæ.	558	Baptismus.	958
Adulterium.	246	Athea propositio.	558	Baptisterium.	1004
Advena.	275	Apostasia.	554	Barbitonesores.	1007
Adventus.	276	Apostolus.	575	Beatificatio.	1007
Advocatus.	281	Apostoli, id est litteræ missoriæ.	578	Bellum.	1005
Advocati consistoriales.	295	Appellatio.	657		
		Applicatio Missæ.	657		
		Approbatio pro confessionibus exci-	657		